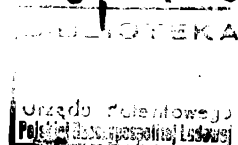

Warszawa, 11 lutego 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F4265100²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27706.

Kl. 72 d, 1/01.

Sageb Société Anonyme
de Gestion et d'Exploitation de brevets
(Fribourg, Szwajcaria).

Nabój do broni palnej.

Zgłoszono 2 kwietnia 1937 r.

Udzielono 7 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 3 kwietnia 1936 r. (Francja).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest nabój do broni palnej dowolnego rodzaju o lufach gwintowanych, zwłaszcza zaś do broni samoczynnej.

Znane są już naboje, w których pocisk osadzony jest w łusce większą częścią swej długości, wskutek czego otrzymuje się krótszy nabój, co pozwala na skrócenie wstecznego ruchu części broni, potrzebnego do wprowadzenia nowego naboju do komory nabojoyej, a tym samym na znaczne powiększenie szybkości strzelania broni samoczynnej.

Nabój według wynalazku jest właśnie nabojem opisanego wyżej typu, przy czym jego cechą znamioną jest to, że w dnie

łuski umocowana jest tuleja przewodnicza, dźwigająca zapłonnik i osadzona w łusce z luzem, tak iż ładunek prochowy naboju otacza tę tuleję, przy czym jej średnica wewnętrzna odpowiada kalibrowi pocisku, włożonego w tę tuleję, lecz nie połączonego z nią; tuleja ta posiada otwory boczne w swej części, znajdującej się z tyłu za dnem pocisku.

Dzięki takiemu wykonaniu pocisk zajmuje środkowe położenie w łusce podczas transportu i innych czynności i jest dokładnie prowadzony na początku swego ruchu po strzale. Otwory boczne ścianek tulei z tyłu pocisku stwarzają połączenie pomiędzy częściami ładunku prochowego,

znajdującymi się po obu stronach ścianek tej tulei, dzięki czemu cały ładunek prochowy naboju, znajdujący się zarówno wewnątrz, jak i z zewnątrz tulei przewodniczej, ulega jednoczesnemu zapłonowi i spala się równomiernie.

Inna cecha znamienna wynalazku polega na tym, że pocisk posiada na całej powierzchni swych ścianek zewnętrznych, lub też na części tej powierzchni, żłobkowania obwodowe w postaci zębów piły, o ostrzach, zwróconych ku tyłowi, które to zęby wchodzą w bruzdy gwintu lufy i zapewniają w ten sposób wprowadzenie pocisku w ruch obrotowy dookoła osi podłużnej, a zarazem też i szczelne przyleganie pocisku do ścianek lufy.

Inne zalety i właściwości naboju według wynalazku są podane w przytoczonym poniżej opisie szczegółowym.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny naboju według wynalazku, umieszczonego w komorze naboju broni palnej, fig. 2 przedstawia szczegół tegoż naboju w większej podziałce, fig. 3 — 5 przedstawiają przekroje podłużne odmian wykonania wynalazku.

Nabój przedstawiony na fig. 1 i 2 posiada ostrołukowo-cylindryczny pocisk 1, umieszczony w łusce 2, zawierającej ładunek miotający. Pocisk wchodzi do wnętrza łuski większą częścią swej długości, tak iż z łuski wystaje tylko jego głowica 3, w której jest osadzony zapalnik. Tył pocisku jest prowadzony i środkowany w łusce za pomocą tulei 4, połączonej sztywno z łuską. W przedstawionym na rysunku przykładzie wykonania połączenie to jest uskutecznione przez wkręcenie tylnej części 4a tulei w tylną część 5 łuski. Oczywiście, połączenie tulei 4 z łuską mogłoby być uskutecznione w dowolny sposób, np. za pomocą skrzydełek, przymocowanych do jej bocznych ścianek i idących w kierunku

promieni, lub też za pomocą takich że skrzydełek osadzonych na łusce.

W dno 4a tulei wstawiony jest zapłonnik 6. Ładunek prochu jest umieszczony w tulei 4 i w pierścieniowatej przestrzeni 7 pomiędzy pociskiem 1 i tuleją 4 a łuską 2. Otwory 8, wykonane w bocznych ściankach tulei 4, z tyłu za pociskiem 1, umożliwiają wyrównanie ciśnień, powstających przez spalanie się prochu wewnątrz i z zewnątrz tej tulei 4.

Wprowadzanie pocisku w ruch obrotowy za pomocą gwintów lufy oraz uszczelnienie go w lufie osiąga się najlepiej za pomocą płaskich zębów 11 o ostrzach skierowanych w tył, które są wykonane w jednym lub kilku miejscach 10, 10a na zewnętrznej powierzchni pocisku. Podobne zęby na zewnętrznej powierzchni pocisku można by ewentualnie wykonać (fig. 3) na całej długości pocisku.

W przykładzie wykonania według fig. 4 kadłub zapalnika 3 posiada z tyłu w pobliżu szyjki łuski 2 część cylindryczną, zaopatrzoną w pierścieniowe żłobki 12 o przekroju w kształcie litery U, oddzielone od siebie prostokątnymi pierścieniowymi występami 13. Tę część kadłuba zapalnika najlepiej jest wykonać z miękkiej stali.

Fig. 5 przedstawia inny przykład wykonania, w którym łuska 2 stanowi tylko zewnętrzną osłonę, nakręconą na dno 4a tulei przewodniczej 4 lub też przymocowaną do tego dna w dowolny sposób. Tuleja 4, 4a może być wykonana z lekkiego metalu, np. z duraluminium. Prowadzenie pocisku w tulei uskutecznione jest w tym przypadku za pomocą jej części cylindrycznej 10a.

Dno 1a pocisku jest wklęsłe, co powoduje odchylenie się wstecz płomienia zapłonika 6, w celu zapewnienia równomiernego zapłonu ładunku prochowego.

W celu ułatwienia wprowadzenia pocisku w ruch wirowy dobrze jest pokryć całą jego powierzchnię zewnętrzną lub też

jej część kadmem lub grafitem. Można też stosować oba te środki łącznie lub też stosować inne powłoki, dające równoważne wyniki i osadzone sposobem elektrolitycznym lub jakimkolwiek innym.

W przypadku pocisku zawierającego wewnętrzną komorę i przedstawionego na rysunku należy, oczywiście, wykonać zarówno ścianki boczne jak i dno skorupy 1 w ten sposób, aby były one w dostatecznej mierze odporne na ciśnienia, którym są poddawane.

Wynalazek niniejszy daje się stosować do pocisków wszelkiego rodzaju, wystrzelianych z dowolnej broni palnej i posiadających wewnątrz komory lub też pełnych. Ponadto łuska stanowi osłonę ochronną dla pocisku, który znajduje się niemal całkowicie w jej wnętrzu. Zmniejszenie wymiarów naboju pozwala na zmniejszenie wymiarów komory nabojoyej broni, tak iż lufa broni może być dłuższa przy określonym jej ciężarze lub też lżejsza.

Opisane wyżej przykłady wykonania nie wyczerpują, oczywiście, treści wynalazku, który dopuszcza liczne odmiany, nie wykraczające poza jego ramy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nabój do broni palnej o lufach gwintowanych, w którym większa część długości jego pocisku znajduje się w łusce nabojoyej, znamienny tym, że w dnie łuski nabojoyej jest umocowana współśrodkowo z nią tuleja przewodnicza, zawierająca zapłonnik i osadzona z luzem w łusce nabojoyej, tak iż otacza ją część ładunku prochowego, druga zaś część tego ładunku pozostaje wewnątrz tej tulei która to tuleja podtrzymuje tył naboju i posiada średnicę wewnętrzną, równą kalibrowi pocisku, przy czym w części tej tulei znajdującej się z tyłu za dnem pocisku, są wykonane boczne otwory.

2. Nabój według zastrz. 1, znamienny tym, że dno pocisku (1), położone w bezpośrednim sąsiedztwie zapłonnika (6), jest wklęsłe.

Sageb
Société Anonyme
de Gestion et d'Exploitation
de brevets.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

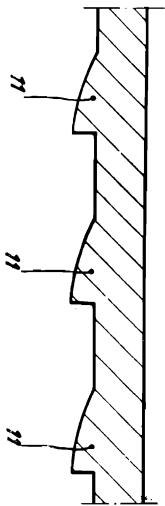
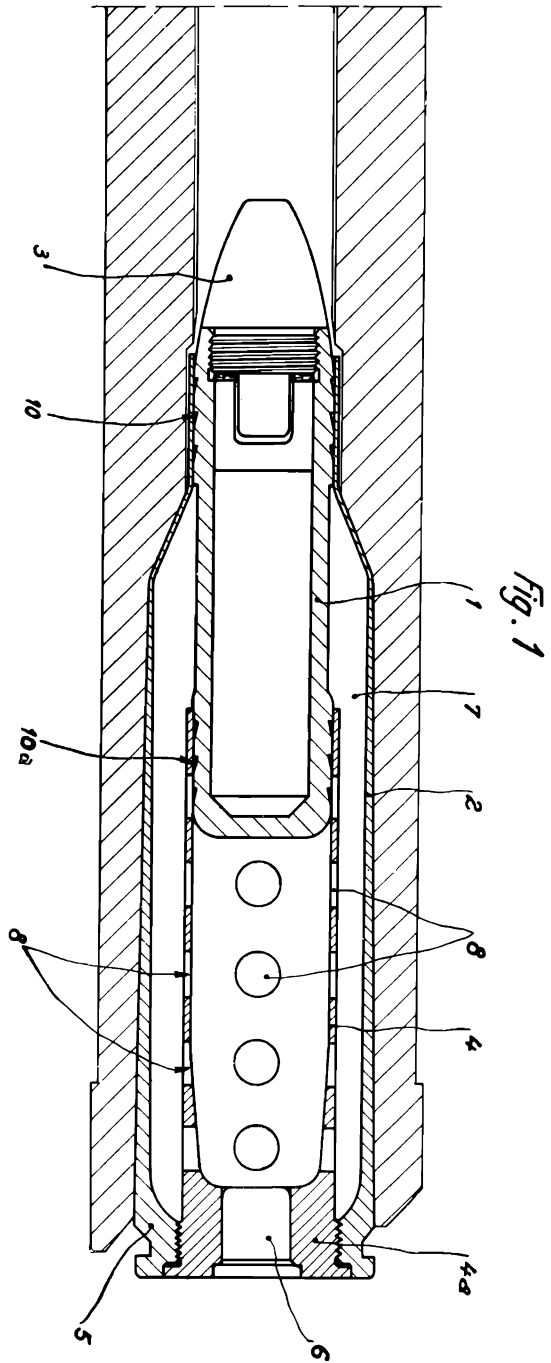

Fig. 3

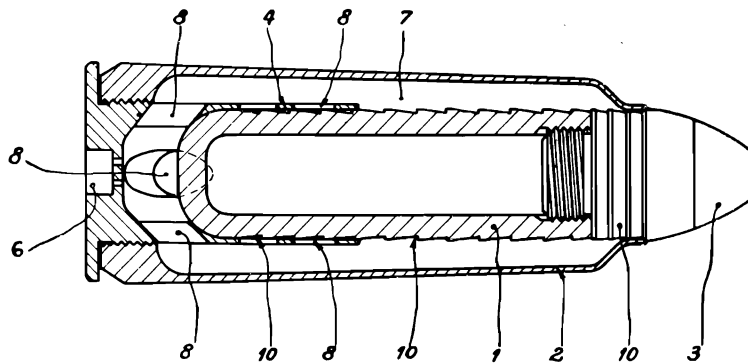

Fig. 4

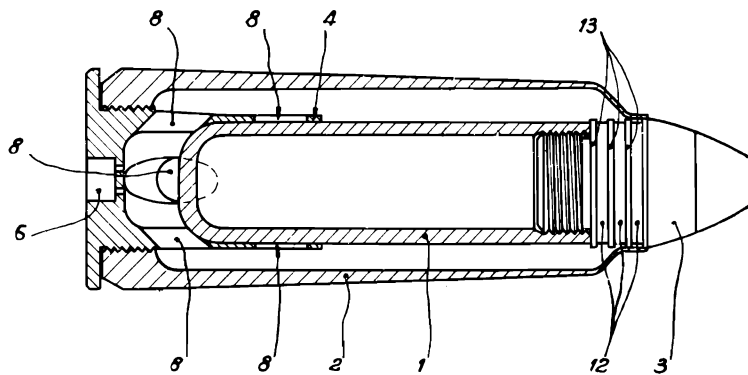

Fig. 5

